

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. prosince 2020 v Liberci samosoudkyní JUDr. Lenkou Zhoufovou

takto:

obžalovaná

[celé jméno obžalované], [datum narození] ve [obec], trvale bytem: [adresa obžalované], [obec] u [obec],

je vinna, že

v přesně nezjištěné době od ledna 2015 do 17. 11. 2017 získala od svého manžela [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], přístupové údaje k jeho facebookovému profilu s názvem [celé jméno poškozeného] za účelem komunikace s bývalými spolužáky, načež v přesně nezjištěné době od ledna 2018 do srpna 2019 si bez jeho vědomí pořídila kopii části facebookové komunikace s [jméno] [příjmení], [jméno] [celé jméno poškozeného], [jméno] [příjmení] a dalšími osobami, kterou použila bez jeho souhlasu v rámci řízení o úpravu poměrů nezletilého [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], mimo jiné při ústním jednání dne 27. 11. 2019 konaném u Okresního soudu v Liberci, na adrese U Soudu 540/3, Liberec, v úmyslu ovlivnit rozhodnutí soudu v neprospěch [celé jméno poškozeného], narozeného [datum],

tedy

a)

neoprávněně porušila tajemství počítačových dat uchovávaných v soukromí jiného tím, že je jiným způsobem použila, a spáchala tento čin v úmyslu způsobit jinému vážnou újmu,

b)

získala přístup k počítačovému systému a neoprávněně užívala data uložená v počítačovém systému a spáchala tento čin v úmyslu způsobit jinému újmu,

čímž spáchala

a)

přečin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

b)

přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 230 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho /1/ roku.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání jednoho /1/ roku.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že se obžalovaná dopustila jednání uvedeného ve výrokové části rozsudku, tedy že za neoprávněného použití přístupu k facebookovému profilu poškozeného [celé jméno poškozeného], si bez jeho vědomí pořídila kopii jeho soukromé komunikace, a tuto použila v rámci opatrovnického řízení v jeho neprospěch.

2. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

3. Obžalovaná se v hlavním líčení k veškeré projednávané činnosti, jež je jí kladena za vinu, doznala, a označila všechny skutečnosti uvedené ve skutkové větě obžaloby za nesporné, avšak má za to, že se nejedná o trestný čin. Uvedla, že nejednala v neprospěch [celé jméno poškozeného], ale spíše to bylo na její obhajobu a obhajobu jejího dítěte. Dále uvedla, že neměla úmysl spáchat trestný čin, nebyla si vědoma, že by něco porušila, vzhledem k tomu, že předmětný profil používali jako společný účet. Zнала přístupová hesla. Důvodem, proč předložila důkazy k opatrovnickému soudu, bylo to, že chtěla obhájit sebe, vzhledem k tomu, že jí paní soudkyně Mgr. Mečlová nevěřila skutečnosti, co sdělovala. Chtěla ochránit sebe a své dítě, tak předložila facebookovou korespondenci u soudu s tím, aby jí věřila, že manžel u soudu lže a to opakovaně. Ke své osobě vypověděla, že pracuje v dětském domově jako vedoucí stravování, příjem je asi 20 000 Kč čistého. Není si vědoma, že by bylo proti ní vedeno nějaké další tr. stíhání.

4. Za nesporné skutečnosti uvedené v podané obžalobě označila i intervenující státní zástupkyně.

5. Podle § 206 c odst. 4 tr. řádu soud přijal prohlášení viny obžalované ve vztahu ke skutku dle podané obžaloby a podle § 206c odst. 6 tr. řádu rozhodl o tom, že se dokazování v rozsahu prohlášení viny, nebude provádět.

6. Poškozený [celé jméno poškozeného] popsal, že dříve měli s manželkou každý extra svůj facebookový účet. Ty se ale zrušily, po nějakých neshodách. Ale protože má hodně kamarádů v zahraničí, tak s nimi komunikuje přes aplikaci Messenger, která je součástí Facebooku. Tak si v roce 2015 zřídil svůj vlastní účet pro komunikaci s přáteli. Na základě toho, že se narodil syn, tak manželka občas použila tento účet na prodej nějakých obnošených věcí po dítěti. Nikdy však nedal žádný souhlas, aby byl tento účet dál používán a aby byla kopírována jeho komunikace z Messengeru. Poškozený popsal, že na svém nezaheslovaném počítači měl účet nejen k facebooku a emailu, a tak neměl potřebu při přihlášení vyžadovat heslo. Ten povolený přístup pro obžalovanou byl během roku 2016, dál už nebyl. Ke zkopírování jeho komunikace s dalšími osobami došlo, když bydleli v jednom rodinném domě, ale každý ve své bytové jednotce. Každý bydlel ve svém. Zezačátku měla obžalovaná klíče i od jeho bytové jednotky, ale následně vyměnil

zámek, když se dozvěděl tyto věci. Poškozený dále uvedl, že jej u soudu obžalovaná také napadla, že zneužívá svého syna. U soudu mu ale bylo sděleno, že to státní zástupce zastavil. Byl kvůli tomu vypovídat na policii. U soudu jim sdělili, že bylo vedeno 6 řízení proti poškozenému - z týrání a ubližování synovi.

7. Soud dále v řízení provedl důkazy listinami, a to trestním oznámením Mgr. Mečlové, protokolem o jednání Okresního soudu v Liberci sp.zn. 11 Nc 50109/2017, vyjádřením ke znaleckému posudku, podstatným obsahem spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 11 Nc 50109/2017, zprávami o chování, opisem rejstříku přestupků a rejstříku trestů obžalované. Z vyjmenovaných důkazů bylo zjištěno, že na obžalovanou bylo podáno soudkyní Okresního soudu v Liberci Mgr. Mečlovou trestní oznámení, a to pro její počínání při nařízeném jednání v rámci opatrovnického řízení týkající se nezletilého syna obžalované a poškozeného [celé jméno poškozeného], [datum narození]. Dále bylo zjištěno, že obžalovaná je osobou trestně právně zcela zachovalou. Z opisu z evidence přestupků a rejstříku trestů se pak podává, že obžalovaná nemá žádný záznam pro přestupkové jednání, ani pro žádný trestný čin.

8. Při rozhodování o vině obžalované soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Obžalovaná se k projednávanému skutku doznala a učinila nespornými skutečnosti uvedené v podané obžalobě. Za nesporné označila uvedené skutečnosti taktéž intervenující státní zástupkyně. V řízení tak nebylo žádných pochybností o tom, že se skutek stal tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku a že jej spáchala obžalovaná.

9. Obžalovaná však brojila proti právní kvalifikaci, kdy měla za to, že její jednání nenaplnuje znaky trestného činu. Stran právní kvalifikace jednání obžalované však soud dospěl k těmto závěrům. Soud má za prokázané, že obžalovaná se jednáním, kdy si za neoprávněného použití přístupu na facebookový účet poškozeného, a to z počítače poškozeného, zkopírovala jeho soukromou komunikaci s dalšími osobami, kterou následně ve svůj prospěch a v neprospěch poškozeného užila při jednání opatrovnického soudu, dopustila jednak přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a jednak přečinu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Pachatel neoprávněně získal přístup k počítačovému systému překonáním bezpečnostního opatření (např. hesla). Bezpečnostním opatřením je třeba rozumět každé opatření, jehož cílem je zabránit volnému přístupu k počítačovému systému nebo nosiči informací (např. heslo nebo použití firewallu). Na stupni či míře zabezpečení nezáleží. Úroveň zabezpečení nelze považovat za rozhodující, postačí, že pachatel musí překonat nějakou překážku. Existence jakéhokoli zabezpečení totiž na jedné straně jasně signalizuje, že si uživatel nepřeje, aby někdo nepovolaný do systému vstupoval, na druhé straně musí pachatel vyvinout zvýšené úsilí, aby do systému vstoupil. V tomto případě tedy, pokud obžalovaná přistoupila do facebookového profilu poškozeného, a to z jeho počítače, bez jeho souhlasu, v jeho uzamčeném bytě, naplnila tím znaky skutkové podstaty uvedeného přečinu. Pakliže tímto způsobem postupovala, aby vstoupila do jeho soukromé messengerové komunikace na facebooku s dalšími osobami, kterou zkopírovala a předložila soudu s úmyslem uškodit poškozeného při rozhodování o svěření jejich nezletilého do péče (s tím, že poškozený opakovaně lže a není tak vhodnou osobou pro výchovu syna), což soud dovozuje i z vyjádření jak samotné obžalované, tak zejména poškozeného, kdy je zřejmé, že jej obžalovaná mimo jiné i obvinila ze zneužívání jejich společného syna, tak svým jednáním obžalovaná naplnila i znaky kvalifikované skutkové podstaty uvedené v citovaném § 230 odst. 3 tr. zákoníku a také § 183 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Přečinu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně poruší tajemství listiny nebo jiné písemnosti, fotografie, filmu nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného v soukromí jiného tím, že je zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije, a tohoto činu se dopustí v úmyslu získat pro sebe nebo

pro jiného majetkový nebo jiný prospěch, způsobit jinému škodu nebo jinou vážnou újmu, anebo ohrozit jeho společenskou vážnost. Jednání pachatele tu spočívá v neoprávněném porušení tajemství listiny nebo jiné písemnosti, fotografie, filmu nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného v soukromí tím, že je zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije. Všechny listiny a jiné dokumenty musí být uchovávány v soukromí, tedy zejména v obydlí ve smyslu § 133, jímž se rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející, ale i v jiných prostorách, které má osoba ve své moci (uzamčeny či jinak uzavřeny, a to nejenom v trezoru, ale i např. ve svém stole v kanceláři, která je jinak přístupná dalším osobám) a se záměrem mít tam svůj soukromý prostor, což osobní počítač v uzamčené bytové jednotce poškozeného zcela jistě naplňuje. Použití jiným způsobem je jakékoli neoprávněné využití listiny nebo jiného dokumentu. Jedná se zejména o použití přímo listiny nebo jiné písemnosti, fotografie, filmu nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného poškozeným v soukromí, ale také pouze jejich obsahu včetně vzhledu a popř. i obrazového nebo jiného ztvárnění, a to jak v neprospěch poškozeného, např. k ohrožení vážnosti poškozeného u spoluobčanů, k jeho poškození v podnikání nebo jinému majetkovému poškození, k poškození v jeho zaměstnání, k narušení jeho rodinných vztahů, tak i ve prospěch pachatele, např. k jeho obohacení či získání výhody v podnikání či jiné výhody. Jinou vážnou újmu je jakákoli újma, která nemá bezprostřední majetkový dopad, a proto ji nelze bezprostředně vyjádřit jako škodu v penězích, i když v konečném důsledku se může projevit, nikoli však bezprostředně, i v majetkové sféře. Musí jít o újmu vážnou, která se tedy významně poškozeného dotýká. Za jinou vážnou újmu se např. považuje rozvrat rodinného života, významné ohrožení poškozeného v jeho zaměstnání, ohrožení politické kariéry, větší odliv zákazníků nebo ztráta větší zakázky při podnikání, neuzavření důležité smlouvy apod.; musí se však jako těžká újma objektivně jevit a napadený ji jako těžkou újmu musí také objektivně pociťovat (k tomu srovnej více rozhodnutí publikované pod č. R 10/1979). Při posuzování, zda jde o jinou vážnou újmu, je nutno přihlížet k osobním poměrům napadeného, k jeho vyspělosti, zkušenostem, psychickému stavu apod.

10. Jiný než přímý úmysl v jednání obžalované dle § 15 odst. 1. písm. a) trestního zákoníku nebylo možno dovodit, neboť obžalovaná si musela být vědoma skutečnosti, že svým jednáním může ohrozit jednak zákonem chráněný zájem na důvěrnosti počítačových dat a počítačového systému a jejich částí, tak zájem na listovním tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a dokumentů uchovávaných v soukromí, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěla. Obžalovaná tak svým jednáním naplnila zákonné znaky obou shora uvedených skutkových podstat trestného činu.

11. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž přihlížel zároveň k možnostem nápravy obžalované a k jejím osobním a rodinným poměrům, k jejímu dosavadnímu způsobu života a k jejímu chování po činu. Obžalovaná dopustila dvou trestných činů, pročež soud musel v tomto případě dle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku přistoupit k ukládání tzv. úhrnného trestu, tj. jednoho trestu za všechny projednávané trestné činy, a to v trestní sazbě trestného činu nejpřísnější trestného. Takovým trestným činem je i zde přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 3 tr. zákoníku, za nějž může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody až na tři léta. Obžalované dle § 41 tr. zákoníku v tomto případě polehčuje její trestněprávní zachovalost. Žádná skutečnost jí nepřitežuje. Společenská škodlivost jednání obžalované nebyla v řízení ničím zvyšována ani snižována. Soud tedy po zhodnocení všech relevantní skutečností dospěl k závěru, že nejpříslušnější bude uložení pouhé pohrůžky trestem, kdy si je vědom toho, že obžalovaná figuruje také jako matka nezletilého, o jehož péči se jedná, a to trestem odnětí svobody, podmíněně odloženým na zkušební dobu. Soud má za to, že výměra trestu ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby, tj. v trvání 12 měsíců je všemu výše uvedenému naprosto adekvátní. Ve spojení se zkušební dobou v délce taktéž jednoho roku by

měl uložený trest na obžalovanou působit preventivně tak, aby se jmenovaná v budoucnu další trestné činnosti již nedopouštěla. Takto stanovený trest považuje soud za uspokojivý pro potrestání i nápravu obžalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 17. prosince 2020

JUDr. Lenka Zhouřová
soudkyně